

HUIZENPROJECTEN

WONINGNOOD VOOR MONICA



Voor Monica, onze rechterhand in Casa Lumina, is er nog steeds woningnood. Al eerder schreven wij over deze nood, maar helaas mochten wij de benodigde giften hiervoor nog niet ontvangen. Het huurcontract zou eind 2011 aflopen en de stichting zal het contract niet verlengen. Hoewel zij nog niets hebben gehoord van de stichting, hangt deze beslissing als een dreigende wolk boven hun hoofd. Omdat ze toentertijd

de woning van de stichting heeft geaccepteerd, mag ze zich niet meer bij de overheid voor een andere woning laten inschrijven. Ook kan zij niet terug naar haar oude woning, omdat deze inmiddels door anderen bewoond wordt. Dit betekent dat zij en haar man Ilie en drie kinderen Diana, Adriana en Emanuel nog steeds op straat kunnen komen te staan.

Monica - altijd bereid tot dienstbaarheid - maakt al heel lang deel uit van onze Casa Lumina-familie. Het gezin leeft van haar salaris, omdat haar man niet kan werken wegens gezondheidsproblemen. Een huurwoning kunnen zij zich niet veroorloven.

Zelf zegt Monica huilend: "Casa Lumina is al tien jaar lang mijn thuis. Hier ben ik opgegroeid en heb ik God leren kennen. Ik heb twee jaar lang op straat geleefd en ik wens

dat mijn kinderen het straatleven nooit leren kennen. Ik heb ervoor gewerkt en ervoor gevochten om mijn kinderen bij me te houden, ondanks alle omstandigheden, want ik wilde hen per se niet naar het kindertehuis brengen. Wat moet er van ons - van mijn kinderen worden, wanneer we op straat moeten leven?"

Zelf in een kindertehuis opgegroeid, waarna zij jarenlang op straat heeft geleefd, is ze nu radeloos als ze bedenkt dat haar kinderen misschien hetzelfde lot zullen moeten ondergaan.

Voor een kleine woning in de buurt van Oradea is ongeveer 30.000 euro nodig. Wie wil Monica en haar gezin helpen aan een woning? Zij hebben uw hulp hard nodig!

Olga van Lavieren

Wij zoeken sponsors



Darina Aneva
Darina Aneva is een Bulgaars meisje van elf jaar oud. Zij staat al geruime tijd op onze wachtlijst. Darina is direct na haar geboorte achtergelaten door haar ouders. Haar christelijke grootouders hebben toen de zorg voor haar op zich genomen. Ze wonen met vijf personen in een huisje met twee kamers. Het huis heeft geen keuken of badkamer, en ook geen bintoilet. Dit gezin moet rondkomen van 57 euro per maand, maar heeft een veelvoud hiervan nodig om van te leven. De invalide grootvader maakt soms muziek op bruiloften om iets bij te verdienen. Grootmoeder zorgt voor het huishouden en neemt Darina 's zondags mee naar de kerk. Darina gaat naar school en droomt van een carrière als balletdanseres. Wie wil Darina sponsoren?

aan kanker. Zijn vader lijdt aan tuberculose en verblijft momenteel in een sanatorium. Grootmoeder heeft een ernstige vorm van suikerziekte. Zij was opgenomen in het ziekenhuis, maar wilde niet dat haar been geamputeerd werd en is toen naar huis gegaan. Haar been heeft zij nodig om naar de markt te gaan om te bedelen. Ook sommige kinderen worden er neergezet om te bedelen, want hun enige vorm van inkomen is tien euro aan kinderbijslag. Wie geeft deze familie eten?



Nadka Gerdjikova
Ook Nadka, die in Bulgarije woont, wordt opgevoed door haar oma. De moeder van Nadka is naar Frankrijk vertrokken; er is geen vader. Nadka's opa, die als een vader voor haar was, is vorig jaar overleden. Nadka is enig kind. Drie werkloze ooms wonen met hun gezinnen ook bij oma in, in het Roma-dorp Malo Konare. Het huis heeft slechts één kamer. Niet iedereen in huis kan in een bed slapen - er zijn er niet eens genoeg. Het enige inkomen voor deze grote groep mensen is het pensioentje van oma: 35 euro per maand. Ondanks de armoede lijkt de 11-jarige Nadka gelukkig. Zij gaat heel graag naar de zondagsschool, hoewel zij geen christelijke achtergrond heeft. Gedurende een bepaalde periode ontving zij sponsoring, maar haar sponsor trok zich helaas afgelopen juli terug. Wij



Blagovest Atanasov
Blagovest is een Bulgaars jongetje van ruim vier jaar oud. Hij woont met zijn drie jaar oudere broer en zijn vader en moeder in één kamer. Deze christenen moeten leven van een kleine uitkering van 35 euro in de maand. Alleen verwarming en elektra kosten al 76 euro. Er is dan ook een schuld ontstaan die maandelijks nu al hun hele inkomen opslokt. De ouders kunnen hierdoor niet eens in de allereerste levensbehoeften voorzien. Er zijn niet genoeg kleren voor de kinderen en het huis is dringend aan reparatie toe. Er is geen werk en zij hebben geen uitzicht op verbetering van hun situatie. Wie wil de sponsor van dit jongetje worden?

Wij vragen uw speciale aandacht voor dit sponsorkind:



Razvan Hendre
De zesjarige Razvan Hendre en zijn zeven broers en zussen worden door hun grootmoeder verzorgd. Zij wonen in Roemenië, in een armoedig huisje met twee kamers dat veel te klein is voor zoveel mensen. Razvans moeder is kort na de geboorte van zijn jongste broertje overleden

noeg bloed worden voorzien. Zijn beide grote tenen zijn inmiddels geamputeerd en lopen geeft hem nog veel pijn. Hij zal niet kunnen werken als niet eerst zijn gezondheid verbetert. Dit gezin heeft nu dus heel weinig geld om van rond te komen. Mikola's moeder is er neerslachtig van geworden. Zonder financiële middelen kan Mikola ook niet aan zijn ogen geholpen worden.

Kunt u een steentje bijdragen, zodat Mikola de ingreep kan laten doen?

Moge God allen zegenen, die een "straaltje vreugde" brengen bij mensen die moeten strijden voor hun bestaan. Ik heb diep respect voor het hele KSP-team dat er hard aan werkt om de nood bij deze families te verminderen.

Liefde en respect,
Emilia-Rodica Mut

KINDERSPONSORING



KINDER SPONSOR CONTACT

Infobulletin * Kinder Sponsor Plan (KSP) * Jaargang 19, nummer 1 * Maart/April 2012



"Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood, want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen." Cor. 15:26-27

De Heer is waarlijk opgestaan! Met deze zin begroetten de discipelen elkaar op paasmorgen en ook vele christenen begroeten elkaar met Pasen met deze overwinningskreet. Wat een geweldige zekerheid is het om dit te weten! Dit vormt de basis van ons geloof en van ons bestaan. Immers, zonder deze zekerheid en het besef dat Jezus werkelijk de dood heeft overwonnen, zouden wij beklagenswaardige mensen zijn. Onze hoopvolle toekomstverwachting zou in dat geval nergens op gebaseerd zijn. Vroeg of laat zouden we sterven en voor eeuwig verloren gaan, omdat we door onze zondige natuur voor eeuwig van God gescheiden zouden zijn.

Maar prijs God: de dood kon Jezus niet vasthouden en Hij stond op uit het graf. Door zijn dood en opstanding mogen wij nu leven door en met Hem tot in alle eeuwigheid. In de wereld om ons heen zien we dagelijks hoe de dood de eerste vijand van de mens is. Mensen worden plotseling weggerukt uit dit leven of overvallen door dodelijke ziekten. De dood lijkt een oppermachtige vijand, waar wij als mensen niets tegen kunnen beginnen. We kunnen ons dan vaak zo machteloos voelen.

Dit gevoel van machteloosheid kom je ook tegen bij veel gezinnen uit ons sponsorprogramma. Wij horen van situaties in gezinnen die menonterend zijn. Soms zijn mensen nauwelijks in staat om hun gezin van voedsel te voorzien. Door ondervoeding en slechte leefomstandigheden liggen ziektes op de loer en ook de kans op een vroegtijdig overlijden. Het is ontroerend om te horen hoe deze mensen, ondanks de vaak zeer moeilijke omstandigheden, toch vaak zoveel kracht putten uit hun geloof. Ondanks hun erbarmelijke omstandigheden vertrouwen zij erop dat God hun een betere toekomst zal geven. De laatste tijd horen wij ook regelmatig getuigenissen van mensen die hebben mogen ervaren dat God in hun noden heeft voorzien. Velen van onze trouwe sponsors hebben gehoor gegeven aan de opdracht van het evangelie om onze behoeftige medebroeders en -zusters bij te staan in hun nood. Wat een geweldige uitdaging! Zij en wij dienen immers dezelfde God. Onze gezamenlijke verwachting is om eens met Christus verenigd te zijn in zijn Koninkrijk. Voor ons allen geldt diezelfde zekerheid dat ziekte, armoede en dood uiteindelijk niet het laatste woord zullen hebben. Door Jezus' opstanding uit de dood zijn wij ervan verzekerd dat God uiteindelijk alle tranen van onze ogen zal afwissen en dat de dood er niet meer zal zijn. Dan zal werkelijkheid worden wat Jezus ons heeft beloofd: "Zie, Ik maak alle dingen nieuw."

Carolien Rijsdijk



TIV TOV - Kinder Sponsor Plan

Tijdens onze dagelijkse bidstond op het OEZ-kantoor gedanken we Israël regelmatig. Vlak voordat we daarheen reisden, begin maart, werd er weer gebeden om regen voor het land. Dat hebben we geweten... Vroeg in de nacht kwamen we in de stromende regen aan bij de Damascuspoort, waarachter we logies hadden geboekt in de Golden Gate Inn. Al vroeg in de morgen werden we omgeven door heftige sneeuwbuien. Kinderen op straat maakten een sneeuwpop. Toen we later bij Tiberias waren, hoorden we dat het waterpeil in het Meer van Galilea alweer bijna normaal was. Maar in het hete zuiden bij Eilat, waar het eigenlijk nooit regent, was er één avond hooguit een beetje motregen gevallen. Ondanks dreigende berichten over raketaanvallen vanuit Gaza reden we op veilige afstand van het risicogebied, zonder maar iets van raketten te merken, naar Tel Aviv.

Met ons kindersponsorprogramma wordt een groep van ruim duizend kinderen enorm geholpen - en natuurlijk ook de gezinnen waartoe ze behoren. Het doel is aanvullende hulp te bieden. Het zou verkeerd zijn als een Oost-Europees gezin helemaal van sponsoring van buitenaf afhankelijk werd. Toch komen deze situaties soms voor. Graag mag ik ons Kinder Sponsor Plan vergelijken met het ingenieuze Israëlische Tiv Tov-irrigatiesysteem, dat met een minimale hoeveelheid water door middel van een slangensysteem bloemperken en hele oogstvelden bedruppelt. Zo is er in een land met droge, hete zomers toch weelderige plantengroei en landbouw mogelijk. Met name in de Negev-woestijn is het verschil tussen wel en niet bewaterde plekken enorm. Geestelijk

gezien is het Tiv Tov-systeem in armoedegebieden effectiever dan in gebieden waar welvaart heerst. De plekken waar "bewaterd" wordt, zijn daar als een oase in de woestijn.

Onze droom is, dat onze sponsorkinderen mogen opgroeien tot volwassen christenen die de wereld in trekken om overal Gods liefde bekend te maken. Wij bezochten in Israël een Arabischstalige gemeente waar vorig jaar een groep Roemeense tieners op bezoek was. Deze groep was in Tel Aviv de straat op gegaan om te evangeliseren. Dit inspireerde ons enorm. Wij hebben onlangs een Roemeense christenwerker in dienst genomen, om die sponsorkinderen te benaderen die in aanmerking komen voor onze Barnabas-jeugdacties. Eigenlijk hadden we hier geen geld voor, maar we meenden dat we een stap in geloof moesten doen. We hopen op extra inzet van sponsors om de nodige euro's hiervoor bijeen te brengen. Als wij de jeugd niet van het levende water geven, kan de tegenstander hun harten roven.

Een Palestijnse christenvader vertelde ons van zijn pijn, dat hij zijn negenjarig kind niet van Jezus' liefde kan vertellen. Als hij dat doet, zal dat de aandacht trekken van zijn Palestijnse onderwijzer die plegers van zelfmoordaanslagen vereert en de kinderen haat tegen Israël inprent. Het zou geweldig zijn om sponsoring voor zulke kinderen te mogen regelen. Want hun situatie is ernstiger dan die van de christenen achter het IJzeren Gordijn destijds. Wilt u speciaal voor deze broeder bidden die leeft met een constante doodsdreiging?

Matthias van der Weide

BEHANDELING VOOR MIKOLA



Mikola Homenko, een van onze sponsorkinderen, woont in het zuidwesten van Oekraïne. Mikola heeft een ernstige oogzaandoening. Zijn oogspieren worden steeds zwakker, waardoor zijn ogen naar binnen trekken. Door de voortdurende inspanning die zijn oogspieren moeten leveren om toch te kunnen zien, gaan zij ook pijn doen. Mikola

kan hieraan geopereerd worden, maar er is in het district waar hij woont geen enkel ziekenhuis waar deze ingreep uitgevoerd kan worden. Hiervoor zou hij met een van zijn ouders naar Kiev of naar Odessa moeten reizen. De kosten voor deze reis, het verblijf en de ingreep bedragen ongeveer 1000 euro.

Er is een bijkomend probleem. De vader van Mikola kan op dit moment niet werken. Hij heeft last van vernauwde bloedvaten, waardoor organen en lichaamsdelen niet van ge-

noeg bloed worden voorzien. Zijn beide grote tenen zijn inmiddels geamputeerd en lopen geeft hem nog veel pijn. Hij zal niet kunnen werken als niet eerst zijn gezondheid verbetert. Dit gezin heeft nu dus heel weinig geld om van rond te komen. Mikola's moeder is er neerslachtig van geworden. Zonder financiële middelen kan Mikola ook niet aan zijn ogen geholpen worden.

Kunt u een steentje bijdragen, zodat Mikola de ingreep kan laten doen?

Getuigenis Emilia-Rodica Mut - contactpersoon in Roemenië



Mijn naam is Emilia-Rodica Mut. Ik ben 55 jaar. Ik ben getrouwd en heb een zoon en een prachtige kleinzoon, Alex, van anderhalf.

Mijn eerste contact met de overkoepelende organisatie OostEuropa Zending was in 1999, toen ik daar enige uren per dag kleding ging sorteren en pakketten ging maken voor arme gezinnen. In 2003 stelde Olga van Lavieren, directeur van de stichting Children's Relief, mij voor om iets te gaan doen in het project Moeder en Kind. In 2006, toen een contactpersoon van de stichting KSP stopte met het werk, vroeg Olga mij of ik de werkzaamheden van deze contactpersoon wilde overnemen. In die tijd - ik was gestopt met werken - had ik veel vrije tijd en het leek mij geen slecht idee om wat geld bij te verdienen, dus stemde ik toe.

Naarmate ik de gezinnen beter leerde kennen, betekende de liefde die ik voor hen voelde voor mij meer dan het geld dat ik met het werk verdiende. Na jaren is er een hechte vriendschap tussen ons ontstaan. De gezinnen bellen mij wanneer zij raad nodig hebben of wanneer zij problemen hebben. Ik bemoeidig en adviseer hen als dat nodig is. Ook bidden we samen als er problemen zijn. Zo heb ik geleerd om anderen te dienen.

De gezinnen zijn heel dankbaar voor de steun die zij van het KSP ontvangen. Sommige gezinnen zijn volledig afhankelijk van deze steun; het is hun enige bron van inkomsten. Eén gezin, de familie Omut, bestaat uit een alleenstaande moeder met vier kinderen. De vader is aan kanker overleden en de moeder heeft kort geleden borstkanker gehad. Inmiddels is de tumor verwijderd. Alle kinderen gaan naar school. Het gezin heeft extra kosten voor medicijnen en schoolbenodigdheden. De moeder gaf te kennen dat

COLOFON

Kinder Sponsor Contact verschijnt onregelmatig, doch ten minste 4x per jaar en is een uitgave van de Stichting Kinder Sponsor Plan (ANBI geregistreerd in Capelle aan den IJssel, KvK nr. 24399340).

Stichting Kinder Sponsor Plan maakt deel uit van EEO International en is nauw verbonden met Stichting OostEuropa Zending Rotterdam (kantooradres Krimpen aan de Lek). Kantooradres: Tiendweg 9, 2931 LC Krimpen aan de Lek. Tel. (NL) 0180-516380

Correspondentieadres Nederland: Postbus 2098, 2930 AB Krimpen aan de Lek
Correspondentieadres België: Postbus 170, 2610 Wilrijk
E-mail: info@kindersponsorplan.nl; www.kindersponsorplan.nl
Giften Nederland: ING 6990377 of RABO 33.38.11.372 t.n.v. Kinder Sponsor Plan.
Voor giften bij voorkeur de bijgevoegde acceptkaart of het machtigingsformulier gebruiken.
Giften België: KBC Bank rek.nr. 414-0353661-35 t.n.v. OostEuropa Zending VZW.

KOERIERS

GOD DIENEN VOOR HONDERD PROCENT

Het dienen van God heeft bepaalde gevolgen voor ieders leven. Hieronder treft u het verhaal aan van Roman, een Moldavische man die bereid was om de uiterste consequenties van zijn keuze voor God te aanvaarden.

Roman was een jonge man die God niet kende. Op een gegeven moment werd zijn zus door een man lastiggevallen en verkracht. Toen Roman dit hoorde, werd hij zo boos dat hij de dader aanviel. Helaas pakte hij hem zo hard aan dat deze overleed. Behalve zijn zus wist niemand hiervan af. Toen hij ouder werd, trouwde hij en stichtte een gezin.

Negen jaar geleden kwam Roman in aanraking met het christelijk geloof. Dit had zo'n impact op hem, dat hij Jezus in zijn hart aannam. Omdat hij rein tegenover God wilde staan, beledigde hij al zijn vroegere zonden – ook de doodslag – en hij

gaf zichzelf aan. Hij werd veroordeeld tot twaalf jaar gevangenisstraf wegens moord – in Moldavië bestaat er geen onderscheid tussen doodslag en moord. Omdat het gezin God wilde dienen, aanvaardde Roman deze straf. Hij en zijn vrouw hoopten dat, wanneer de straf uitgezeten zou zijn, zij hun leven helemaal op God zouden kunnen richten. Zijn vrouw bezocht hem alle jaren trouw. De eerste jaren eens in de drie maanden, later wat vaker. In de hoop op een goede toekomst samen, hielden zij vol.

In juli 2009 werd Roman wegens goed gedrag na zes jaar ontslagen uit de gevangenis en kon hij weer bij zijn gezin gaan wonen. Maar Roman kreeg als ex-gevangene geen werk meer en de financiële situatie voor het gezin werd zeer penibel. Zij woonden in een armoedig huisje met twee kamers, zonder keuken of badkamer. Vaders droom was om een badkamer en een

keuken te bouwen voor zijn gezin, maar daar was meer dan 2000 euro voor nodig en dat had hij niet. Inmiddels hadden Roman en zijn vrouw zes kinderen. Twee kinderen zijn inmiddels in het sponsorprogramma van het KSP opgenomen.

In januari overleed Romans vrouw tijdens een operatie in het ziekenhuis. Het jongste kindje was nog maar elf maanden oud. Het gezin is in diepe rouw. De kinderen zijn nog klein en daarom zal Roman nu thuis voor de kinderen moeten zorgen en kan dus niet meer werken.

Als u dit gezin wilt helpen door bijvoorbeeld een gift te geven voor de bouw van de keuken of de badkamer, dan zou dat een hele bemoedigende zijn. Maar bovenal: bidt u alstublieft voor dit gezin! U kunt uw gift storten op rekening 6990377 t.n.v. Kinder Sponsor Plan, o.v.v. Roman.



DOVENREIS OEKRAINE 27 JANUARI – 4 FEBRUARI

Net als in voorgaande jaren heeft Ary de Bloois, een van onze dove medewerkers, weer een reis gemaakt naar Oekraïne om zijn dove medebroeders en –zusters daar te versterken.

Dag 1: Vrijdagmorgen vertrok ik samen met mijn dove broeder Wim van Vliet en doventolk Ellen Both al vroeg naar Schiphol. Na een voorspoedige reis kwamen wij om half 12 op het vliegveld van Boedapest in Hongarije aan. Met de taxi ging het verder naar De Ark in Beregovo in Oekraïne, waar we aan het einde van de middag aankwamen. Na een warme maaltijd bespraken we met KSP-contactpersoon Peter Gabor het programma voor de komende week. De andere groep reizigers uit Nederland was inmiddels ook aangekomen. Zij hadden tot de voorlaatste dag hun eigen reisdoelen en zouden zich daarna weer bij ons aansluiten.

Dag 2: De volgende morgen ontbeten we met zijn drieën. In het zonnige vriesweer maakten we een wandeling door de stad en dronken ergens wat. Net toen we terug waren, kwamen Micha en Edik ook aan en gingen we met zijn allen lunchen. Daarna gingen we naar Khust om het stuk grond dat voor een nieuw huis gekocht was te bekijken. 's Avonds konden we bij Sveta, de horende tolk, en haar man Stephan in Khust eten en overnachten.

Dag 3: Een dag later woonden we een samenkomst in een baptistenkerk bij. Ik mocht spreken. Op basis van Jeremia 20:18 sprak ik over het onderwerp "Waarom ben ik geboren?". Na de dienst bespraken we tijdens de lunch de financiën en zochten we samen met Peter Gabor naar oplossingen. Na een rustpauze in Ediks flat gingen we bij twee arme gezinnen op bezoek, waarna we door Micha's ouders van een heerlijke warme maaltijd werden voorzien.

Dag 4: We reisden naar Uzhgorod, de hoofdstad van de provincie Transkarpatië, waar we enige doven om 6 uur in een kleine kerkzaal ontmoetten. Ik hield mijn preek over het onderwerp van gisteren, "Waarom ben ik geboren?". Maar eerst vertelde ik hun iets

over de zendingsreizen die ik sinds 1991 gemaakt heb. Ik legde hun uit dat God zo goed was geweest om mij te gebruiken om dove mensen geweldig te bemoedigen. Deze nacht brachten we in de kerk door.

Dag 5: Na een goed ontbijt en voorzien van een lunchpakket bezochten we de flat van een paar doven die deze dag niet hoefden te werken. Hierna mochten we een kijkje nemen in het gebouw van YTOF, een dovenorganisatie in Transkarpatië waar veel dove en slechthorende mensen werken. Eerst kregen we een rondleiding door het kantoor en daarna in de fabriek, waar kleding voor het buitenland gemaakt werd. Na het eten bezochten we een museum en leerden veel over de natuur en de cultuur zoals die hier vroeger was. Ook in Mukachevo gingen we bij doven op bezoek en mochten we een preek houden.

Dag 6: De volgende dag gebruikten we om wat uit te rusten. We aten in het goedkoopste restaurant dat we konden vinden. Later maakten we in de stad een wandeling en ging ik naar de kapper. Na het avondeten reden we verder naar Irshava voor een samenkomst in een kerk waar alleen mannen aanwezig waren. Ik preekte over hetzelfde onderwerp als de vorige keren. Na de preek bezochten we nog twee gezinnen. Het eerste gezin was arm en woonde tijdelijk in een flat. Om de woning te verwarmen stookten zij de oven op. Een gevaarlijke manier van stoken, maar zo werd de ruimte tenminste warm. Het tweede gezin was een adoptiegezin. Het echtpaar had een biologisch kind en verzorgde daarnaast nog drie geadopteerde kinderen die geen ouders meer hadden. Na dit bezoek gingen we naar ons logeeraadres om te slapen.

Dag 7: Het werd nog kouder in Oekraïne: het vroom nu overdag bij een heldere hemel 20 graden. Na het ontbijt vertrokken we naar Beregovo. Daar werd een verjaardag gevierd en heerlijk gebak getrakteerd. Daarna spraken we met Peter Gabor verder over het dovenproject. Na de lunch reden we naar de baptistenkerk voor een geweldige dienst. Ook hier mocht ik preken. Daarna deelde een

horende vrouw uit Nederland haar gedachten over Romeinen 10:9-11 met de aanwezigen. Ook na de dienst was er weer drinken met iets lekkers. 's Avonds overlegden we met elkaar of we vanwege de verwachte sneeuwval misschien niet een dag eerder terug zouden moeten gaan, maar we besloten het erop te wagen. We wilden arme mensen nog geld geven en bespraken dit met Peter. Micha en Edik kregen een geldbedrag en ook een aantal voedselpakketten.

Dag 8: Het bleek nóg harder te kunnen vriezen. Met moeite kregen we de auto aan de praat. We reden naar de plek waar we de andere groep reizigers zouden ontmoeten. Jose nam ons mee naar de markt en het centrum van de stad om te winkelen. En daarna gingen we bij Peter Gabor op verjaardagsvisite. Alweer lekkere gebakjes – daar houden ze van in Oekraïne! Peters vrouw was pas geopereerd aan een vleesboom, maar het ging nu goed met haar. Na de lunch vertrokken we met de bus naar Boedapest. In de avond kwamen we in het motel aan en wachtten op de andere groep. Toen we compleet waren, aten we samen soep, waarna we ons bed in doken.

Dag 9: Op onze vertrekdag viel er inderdaad behoorlijk wat sneeuw. We bleven 's morgens in het motel en ik handelde met Conny, de leidster van de andere groep, de financiën van de reis af. Zij nam het overgebleven geld weer in. Na gepakt en gegeten te hebben, reden we naar het vliegveld. Vanwege de sneeuwval en de ijsaanzetting op het vliegtuig hadden we ruim een uur vertraging. 's Avonds tegen 9 uur landden we uiteindelijk op Schiphol. Daar namen we afscheid van elkaar en gingen ieder weer onze eigen weg.

Ik heb nog altijd het diepe verlangen om Gods genade zichtbaar te maken door deze christelijke bediening. God is veel groter dan wij beseffen. Hij geeft de dove contactpersonen Micha en Edik, die op Hem vertrouwen, de kracht om dit werk te doen.



ZENDINGS DAG 19 MEI

A.s. zaterdag 19 mei wordt onze zendingsdag weer gehouden, die dit jaar in het teken zal staan van 45 jaar Oost-Europa Zending. U kunt zich hiervoor aanmelden via info@oosteuropazending.com of u kunt bellen naar 0180-521966. Wij zien uit naar uw komst!

Nood bij Roemeense gezinnen

Wij kregen niet zo lang geleden een noodkreet binnen van onze contactpersonen in Oradea (Roemenië). Ongeveer vier gezinnen hebben schuldbij de overheid en daarom krijgen zij de kinderbijslag niet uitbetaald!

Het gaat om vier zeer arme gezinnen. Elke maand is het weer hetzelfde. Er moet eten op tafel komen en vader kan maar geen werk krijgen. Veelal zijn de vaders ongeletterd en dit is mede een reden voor afwijzing bij sollicitaties. Een andere reden is dat zij van zigeunerafkomst zijn. Vaak gebeurt het dat zij wel worden aangenomen als hulpje in de bouw, maar als puntje bij paaltje komt, worden zij niet uitbetaald. Omdat er geen sprake is van een werkcontract, is er niets tegen te beginnen. De mannen gaan vaak op goed geluk ergens werken in de hoop dat zij toch worden uitbetaald. Moeder vertrekt dan radeloos naar het centrum van de stad in de hoop dat omstanders haar te hulp willen schieten in haar nood. Officieel is bedelen verboden en wanneer de politie hen ziet, krijgen zij een boete. Uiteraard kunnen zij de boete niet betalen. Na een paar maanden krijgen zij strafrente op hun onbetaalde boete en vervalt het recht op kinderbijslag totdat de schuld is afbetaald. Zo zitten zij in een vicieuze cirkel.

De gezamenlijke schuld van deze gezinnen bedraagt 480 euro. De kinderbijslag van 10 euro per maand vormt vaak de enige vaste bron van inkomsten voor deze gezinnen. Misschien kunt u iets betekenen voor deze families?

Olga van Lavieren



Interview met Linda van Dormolen (56 jaar)



Hoe lang werk je nu bij de stichting Kinder Sponsor Plan? Ruim een jaar draai ik hier nu mee, drie dagen per week.

Wat is jouw taak bij het Kinder Sponsor Plan? Ik mag de nieuwsbrieven corrigeren, brieven schrijven naar de sponsors, de receptie bemanen en de telefoon beantwoorden als er niemand op de afdeling is.

Hoe kwam je bij dit werk? Na een lange WAO-periode zocht ik een plek waar ik weer aan werken kon gaan wennen. Omdat ik tijdens mijn WAO-periode tot geloof was gekomen, had een christelijke organisatie veruit mijn voorkeur.

Wat vind je leuk aan het werken voor het Kinder Sponsor Plan? Ik heb hele hartelijke collega's met liefde voor het werk. En in het bijzonder het werken met tekst is iets wat ik graag doe. Nette brieven en verzorgde nieuwsbrieven presenteren vind ik heel belangrijk.

Sponsor je zelf ook een kind via het Kinder Sponsor Plan? Nee, nog niet, maar hopelijk lukt het in de nabije toekomst!

Denk je dat het sponsoren van een kind zinvol is en waarom? Sponsoring is heel hard nodig om gezinnen die het gedurende een periode zelf niet redden, een extra steuntje in de rug te geven – totdat ze het zelf weer aankunnen. Vaak hebben mensen door de moeilijke omstandigheden hun geloof een beetje verloren – of het zelfs nog nooit gehad – en kunnen wij zo Gods zorg voor hen laten zien en hen bemoedigen. Bovendien hebben de kinderen het dan ook fijner thuis.

EEN VERHAAL UIT HET LEVEN VAN EEN ZIGEUNERFAMILIE



De vader heeft zijn armen om het meisje geslagen

Verleden jaar bezocht ik een aantal zigeunerfamilies in Tepelena. Er waren zeer veel problemen zoals onder meer ziekte, werkloosheid, discriminatie en hopeloosheid. Een verhaal raakte mij heel diep.

Een meisje uit een arm zigeuner gezin, acht jaar oud, werd op klaarlichte dag verkracht toen zij op weg was naar school. Haar vader ging naar de politie en vertelde daar wat er gebeurd was. De daders die dit op hun geweten hadden, werden gearresteerd. Hierna volgde een periode van bedreigingen door de daders. De vader van het arme meisje werd verteld dat zijn gezin vermoord zou worden als hij bij zijn beschuldiging bleef. Dus ging de vader terug naar de politie en trok de beschuldiging in.

Het meisje is nu negen jaar. Zij lijdt geestelijk nog heel erg onder het gebeurde. Ze begrijpt niet wat er aan de hand is. Iedereen, haar ouders, familie en de hele gemeenschap, doet alsof er niets gebeurd is. Zij zijn allemaal bang voor de daders.

Voorganger Geni Tafa staat gelukkig dicht bij het gezin en bidt veel met hen, voor het meisje en voor haar gezinsleden. Wilt u alstublieft ook voor dit gezin bidden en voor veel andere zigeuner gezinnen die zo behandeld worden? Wij als KSP proberen zo dicht mogelijk bij deze gezinnen te staan en hen te steunen door ons project. Maar wij hebben ook uw hulp en steun nodig, om nog heel veel andere kinderen die op onze wachtlijst staan, te kunnen helpen.



GAAT U OOK MEE NAAR OEKRAINE OM DAAR HET WOORD VAN GOD TE BRENGEN?

Van 1 tot en met 9 mei* is er de mogelijkheid om (weer) op reis te gaan naar Oekraïne. Sponsort u een kind via het KSP, dan wordt u in de gelegenheid gesteld om uw sponsorkind(eren) te bezoeken. Dit betekent erg veel voor de gezinnen. Er zal tijdens deze reis ook aandacht besteed worden aan de projecten die OEZ heeft in Oekraïne. Ook zullen we volop de gelegenheid hebben om Gods woord te verkondigen. Dit laatste kan op vele manieren: door op scholen of bij kerken een evangelisatieprogramma te doen, maar ook door gewoon aandacht te geven aan en een spelletje te doen met kinderen in een Romakamp. Ga mee en ontdek uw gave! De reis is open voor jong en oud. Voor de mensen daar is onze komst een zegen. Maar ook u komt veel rijker thuis. Het is zó waardevol, dus: doen! Kosten: € 750 all-in. Nog vragen of nog niet helemaal overtuigd? Bel gerust naar Conny Geerse: 0118-593500 of mail om u op te geven: geerse@zeelandnet.nl

*Datum kan afwijken i.v.m. te boeken vlucht.